

عنوان مقاله:

بررسی معیارهای حضورپذیری شهروندان در مسیرهای عابر پیاده در سطح شهر

محل انتشار:

پنجمین کنگره بین المللی عمران ، معماری و توسعه شهری (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

سمیرا علی زاده مقدم - دانشجوی کارشناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحدیزد

ملیحه ذاکریان - استاد راهنما و عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد میبد

بابک تشکری - استاد مشاور و عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد بافق

خلاصه مقاله:

در اوایل قرن بیستم و با اختراع اتومبیل تحولات چشمگیری در جابه جایی انسان و کالا پدید آمد و باعث کاهش زمانهای سفر گردید. افزایش سرانه مالکیت اتومبیل در جوامع صنعتی تغییرات عمده ای در سیستمهای شهرسازی به وجود آورد به طوری که خیابانها و شاهراههای بسیاری برای حرکت وسایل نقلیه احداث شدند. این امر موجب گردید تا در طراحی شهرها، اولویت اول به وسایل نقلیه موتوری داده شود و عابرین پیاده در درجه دوم اهمیت قرار گیرند. امروزه، کاملاً آشکار گردیده است که عابران پیاده برای حیات یک شهر ضروری هستند. تنها زمانی که پیاده هستیم به قدر کافی ازادیم تا با مردمان دیگر که در شهر سکنی دارند تعامل داشته و احساس کنیم که با آنها راحت و در امنیت هستیم، بنابراین شهر به عنوان یک کل باید در جهت جذب عابران پیاده تلاش نماید. در این مقاله، سعی بر آن است با توجه به رویکردهای اخیر شهرسازی، از روش مطالعات از طریق جدیدترین دیدگاههای صاحب نظران داخلی و خارجی حوزه شهرسازی، معیارهای حضورپذیری شهروندان در مسیرهای عابر پیاده، مستخرج و تعیین گردد به طوری که شناسایی معیارهای مذکور از اهداف این مقاله می باشد. نتایج بدست آمده از مطالعات صورت گرفته، نشان داد که حضورپذیری شهروندان در شهر گرو اهمیت به نیازهای آنان در تمامی سطوح ابعاد طراحی شهری است، در اینصورت است که می توان از شهروندان انتظار داشت که به اختیار برای سفر خود در سطح شهر، از مسیر پیاده استفاده کنند.

کلمات کلیدی:

معیار، حضورپذیری، مسیر عابر پیاده، شهر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/735049>

